

Til § 38

Den foreslåede bestemmelse understreger de danske myndigheders forpligtelse til uden unødigt ophold at afbryde fuldbyrdelsen, hvis udstedelsesstaten – uanset årsagen hertil – meddeler, at afgørelsen ikke længere kan fuldbyrdes, eller at anmodningen af anden grund trækkes tilbage, idet der dermed ikke længere er noget grundlag for fuldbyrdelse af konfiskationsafgørelsen.

Til § 39

Både i straffelovens § 75, stk. 1, om udbyttekonfiskation, § 75, stk. 2 og 3, om genstandskonfiskation og i § 76 a om udvidet konfiskation er der hjemmel til alternativt at konfiskere et pengebeløb, der svarer til udbyttet, genstanden eller formuegodet (værdikonfiskation).

Denne mulighed kan også udnyttes i forhold til fuldbyrdelse af udenlandske konfiskationsafgørelser, men alene hvis der også i udstedelsesstatens lovgivning er hjemmel hertil. Hvis de danske myndigheder således har modtaget en anmodning om konfiskation vedrørende et konkret formuegode, kan der kun skrives til konfiskation af et tilsvarende pengebeløb, hvis dette er aftalt med udstedelsesstaten.

Under hensyn til kompetenceordningen i denne lov forudsættes det, at det er Justitsministeriet, der kan indgå en sådan aftale.

Det foreslåede stk. 2 hjemler mulighed for, at bødestrafen kan omregnes til danske kroner. Det forudsættes, at denne omregning sker i forbindelse med afgørelsen om, at den udenlandske konfiskationsafgørelse kan fuldbyrdes i Danmark.

Omregningen sker til den kurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen om konfiskation blev truffet i udstedelsesstaten. Hvis afgørelsen er prøvet i flere instanser, regnes med kursen på tidspunktet for den endelige afgørelse.

Til § 40

Efter den foreslåede bestemmelse skal de danske myndigheder høre den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, inden der træffes afgørelsen om fuldbyrdelse, hvis den person, som konfiskationsafgørelsen vedrører, fremlægger dokumentation for, at det konfiskerede beløb er helt eller delvist betalt.

Hvis betaling faktisk er sket i en anden stat, skal denne del af beløbet fratrækkes det beløb, som kan indkræves i Danmark.

Til § 41

Den foreslåede bestemmelse opregner samlet de tilfælde, hvor de danske myndigheder vil være forpligtede til at underrette udstedelsesstatens myndigheder om sagens gang.

Som det fremgår af ordlyden, drejer det om tilfælde, hvor fuldbyrdelse afslås efter §§ 32-34, hvor fuldbyrdelse af anden årsag ikke kan gennemføres, herunder i medfør af §§ 39, 40 og 58, hvor fuldbyrdelsen er udsat i medfør af § 36, hvor konfiskationsbeløbet er eftergivet, samt når fuldbyrdelsen er afsluttet.

Nr. 2 indebærer, at der skal underrettes om fuldbyrdeshindringer, der følger af de danske fuldbyrdelsesregler, jf. lovforslagets § 58. Det vil f.eks. kunne være aktuelt, hvis der bevilges henstand på grund af den pågældendes økonomiske vilkår.

Underretning skal ske skriftligt og uden unødigt ophold, men der gælder ikke derudover formkrav til underretningen.

Til § 42

Bestemmelsen indebærer, at beløb, der konfiskeres i Danmark i medfør af denne lov, tilfalder statskassen, hvis beløbet er på under 10.000 euro eller et dertil svarende beløb i danske kroner.

Er der tale om et større beløb, overføres halvdelen af beløbet derimod til udstedelsesstaten. Det er halvdelen af hele konfiskationsbeløbet, der i givet fald skal overføres, og altså ikke alene af den del, der overstiger 10.000 euro.

Til § 43

Den foreslåede bestemmelse angiver to alternative måder, hvorpå der kan disponeres over specifikke formuegoder, som konfiskeres i medfør af denne lov.

Er der tale om andre formuegoder end penge, kan formuegodet enten sælges og salgsbeløbet fordeles efter de nævnte retningslinier, eller formuegodet kan overføres til udstedelsesstaten. Hvis udstedelsesstatens konfiskationsafgørelse omfatter et pengebeløb, kræver overførsel dog udstedelsesstatens samtykke.

Hvis ingen af delene kan lade sig gøre, tilfalder formuegodet staten.

Til § 44

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at genstanden skal forblive i Danmark, hvis den konfiskerede genstand udgør en del af Danmarks nationale kulturarv.

Begrebet "kulturgode" skal forstås i overensstemmelse med artikel 1, nr. 1, i direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet